

Esperar en tot temps

Un missatge per a l'any 2021

La humanitat avança gràcies a molta gent que es dona a canvi de res, fins i tot en temps de grans trastorns i incerteses.

Els darrers mesos, molts joves han compartit amb nosaltres la seva inquietud pel futur: quina esperança ens pot orientar, en què ens podem recolzar ara que tot és tan inestable? I encara més profundament: per a quin objectiu val la pena viure? Altres veus diuen: resistim al desencís, estiguem atents als signes d'esperança.¹

---

¹ Com a resposta a aquest missatge per al 2021, convidem els joves de 15 a 35 anys a il·lustrar-lo amb exemples concrets. Quines iniciatives o quines persones són un signe d'esperança per a mi? Durant els propers mesos, aquestes respostes s'aniran publicant en diversos formats: textos, vídeos, podcasts... Escriviu-nos a solidarity@taize.fr

Atents als signes d'esperança

En la situació actual, marcada per la pandèmia, som testimonis d'un agreujament de la precarietat a gran part del món. Calen decisions polítiques valentes, però la solidaritat i l'amistat social que tots podem portar a la pràctica també són indispensables. Molts es posen al servei dels altres. La seva generositat ens recorda que **l'ajuda mútua** obre un camí per al futur.

I quants joves comprometen les seves energies a **la protecció de la nostra casa comuna**, el planeta! Veiem aparèixer moltes iniciatives que tot i que no aporten totes les respostes a l'emergència climàtica, ens permeten avançar cap a maneres de viure més respectuoses amb el medi ambient.² Per als creients, la terra és un do que Déu ens confia perquè en tinguem cura.

La gent ha pres més consciència de les estructures d'injustícia, sovint heretades del passat. I, desgraciadament, el poder no sempre s'exerceix al servei del bé comú. Davant d'aquests excessos, la frustració i la ràbia són comprensibles. Qui serà capaç de ser **creador de justícia i de pau**, més enllà de les divisions de les nostres societats?

---

² En la lluita contra el canvi climàtic i per la reducció d'emissions de carboni, sabrem qüestionar les nostres pràctiques per tal de canviar tot allò que puguem canviar? Hi ha comunitats cristianes que participen en aquest esforç: hi ha iniciatives ecumèniques, com la xarxa «Esglésies verdes», en diferents països del món.

Ja l'any 1989, les Esglésies d'Europa reunides a Basilea feien una crida a «adoptar un estil de vida que sigui menys nociu per al medi ambient: això significa, entre altres coses, la reducció del consum d'energia, la utilització del transport públic i la reducció de residus.»

A Taizé, continuem posant els nostres esforços cap a la transició ecològica. Totes les propostes que ens hi puguin ajudar seran benvingudes (www.taize.fr/eco).

Viure la fraternitat

Sí, enmig de les realitats tan difícils d'avui és possible d'entreveure-hi raons per esperar, i fins i tot per esperar contra tota esperança. Per això, trobem-nos amb gent que ha fet opcions de vida diferents de les nostres, amb cristians d'altres confessions, amb creients d'altres religions, amb persones agnòstiques o atees, i que també es comprometen amb la fraternitat i el compartir.

La joia es renova quan vivim la fraternitat, quan ens fem propers als més necessitats: persones sense llar, persones grans, malaltes o aïllades, infants amb dificultats, persones amb alguna discapacitat, migrants... Les circumstàncies de la vida poden fer-nos vulnerables. I la pandèmia revela les fragilitats de la nostra humanitat.

Ens necessitem els uns als altres més que mai. El papa Francesc ens ho recorda amb força a la seva carta encíclica *Fratelli tutti*: «Ningú no se salva sol.» I afegeix que no trobem la pròpia identitat sense una obertura «a l'universal, sense deixar-se interpel·lar pel que passa en altres llocs, sense deixar-se enriquir per altres cultures o sense solidaritzar-se amb els drames dels altres pobles.» (§32 i §146)

En les relacions, tant entre persones com entre pobles, fem tot el possible per passar de la competició a la cooperació. Donem suport als organismes i a les associacions que promouen la cooperació i la solidaritat, a nivell local, nacional i internacional.

Creure — confiar en una presència

A Taizé, constatem que els joves, per mantenir el rumb, reflexionen d'una manera nova sobre la fe en Déu. Què vol dir creure? I, si Déu existeix, com actua en la història, en les nostres vides?

Davant d'aquestes preguntes, evitem de reduir Déu als nostres conceptes. Déu és infinitament més gran que res que nosaltres puguem imaginar. Som cercadors i cercadores assedegats d'amor i de veritat. Allà on sigui que

estiguem en la nostra peregrinació interior, tots avancem a les palpentos. Però si esdevenim «pelegrins de confiança» podrem caminar plegats, compartir la nostra recerca: les nostres preguntes i les nostres conviccions.

«La fe és una confiança senzilla en Déu, un alè de confiança indispensable, reprès contínuament al llarg de la nostra vida... encara que hi hagin dubtes en cadascú de nosaltres», deia el germà Roger.

Primer de tot, ¿creure no vol dir fer confiança en una presència que es troba tant en el més profund del nostre ésser com en tot l'univers, inexplicable i alhora ben real? Una presència que no s'imposa, però que en qualsevol moment la podem acollir de nou, en el silenci, com una respiració. Una presència bondadosa que hi és sempre, malgrat els dubtes, fins i tot quan tenim la impressió de no entendre gaire qui és Déu.

Discernir un nou horitzó

Una presència bondadosa... quina llum aporta l'Evangeli, sobre aquest misteri?

Jesús visqué d'aquesta presència bondadosa fins al final, hi estava constantment atent. Per a Ell era una llum interior, l'alè de Déu, la inspiració de l'Esperit Sant...

Des del més profund del sofriment i de la solitud absoluta, en el moment de la seva mort a la creu, quan tot sembla absurd, expressa amb un crit el seu sentiment d'abandó, però encara adreçant-se a Déu: «Déu meu, Déu meu, perquè m'has abandonat?» Traït, torturat, condemnat a mort, Jesús porta l'amor fins a les tenebres més profundes. I aquest amor es mostra més fort que el mal. Maria Magdalena, i després els apòstols, transmeten aquesta notícia inaudita, inversemblant: és viu, l'amor de Déu ha vençut l'odi i la mort.

Aquesta notícia deixa trasbalsats els primers cristians i en donen testimoni: Crist viu des d'ara prop de Déu. Per l'Esperit Sant omple l'univers, i és present en cada ésser humà. És solidari amb els pobres i els farà justícia, Ell és l'acompliment de la història i de la creació, i ens acollirà després de la mort en la plenitud de la joia.

Més enllà de la violència humana, més enllà de les catàstrofes mediambientals, s'obre un nou horitzó. El sabrem discernir?

Canviar la nostra mirada

A partir d'aquest horitzó revelat per la resurrecció de Crist, una llum entra en la nostra existència. Una vegada i una altra dissipa l'ombra de la por, fa brollar una font, fa esclatar la joia de la lloança.

Aleshores podem pressentir que, secretament, com per una atracció misteriosa, Crist continua fins a la fi dels temps a reunir en l'amor de Déu tota la humanitat i l'univers sencer. I ens associa a la seva missió.

I és junts, com a Església, que ens hi associa. Això demana estar disposats a donar a tothom la nostra amistat. Crist ens demana d'estimar fins i tot els nostres enemics; la seva pau reconcilia fins i tot nacions oposades.³

Deixem que Crist renovi la nostra mirada: per Ell reconeixem més clarament la dignitat de cada ésser humà i la bellesa de la creació; l'esperança, lluny de ser

---

³ En els temps difícils de la pandèmia, l'Església pot continuar promovent la fraternitat en tota la família humana. Heus aquí tres propostes entre moltes d'altres:

- Per fer que les nostres societats siguin més humanes, ens hem d'escoltar mútuament de manera que alleugerim els antagonismes i ens ensenem a caminar junts en les nostres diferències. L'Església està cridada a buscar el diàleg, a sortir per trobar-se amb tothom. Els qui viuen sense la referència d'una comunitat cristiana també estarien disposats a dialogar amb l'Església?
- Davant l'arribada de tants migrants i refugiats, acollir una persona o família exiliada pot donar un impuls a les nostres parròquies o comunitats. Sovint, persones que no freqüenten l'Església estan disposades a participar d'aquesta acollida. És el cas de l'experiència que hem fet els últims anys a Taizé: juntament amb gent de la nostra regió hem acollit migrants de diferents països.
- Ser lloc d'acollida implica estar atents a les persones més vulnerables. En molts indrets, les Esglésies encara han de millorar en la protecció de la integritat de tothom. A vegades, en el si de les Esglésies, s'hi han desenvolupat estructures de poder que han engendrat sofriment físic, psíquic i espiritual. A Taizé també continuem treballant per la veritat des d'aquesta perspectiva. (www.taize.fr/protection)

una confiança naïf, neix i reneix, perquè està arrelada en Crist; ens omple una joia serena i amb ella el coratge d'assumir les responsabilitats que Déu ens confia a la terra.

— — —

Em sento en comunió per la pregària amb tots els que es voldran deixar interrogar per aquest missatge.

f. Abis

Crist Jesús, et lloem per la teva bondat i la teva senzillesa. A través de la teva humilitat, la llum de Déu resplendeix al llarg de tota la teva vida. Aquesta llum brilla avui al nostre cor. Pot guarir les nostres ferides i fins i tot transformar les nostres fragilitats i incerteses en font de vida, en energia creativa, en do de confiança. Il·luminant-nos amb aquesta llum de Déu, tu ens fas el do d'esperar en tot temps: tant en els moments bons, com en els dolents.

Alguns textos bíblics per aprofundir la reflexió

Maria cantava amb aquestes paraules: «Déu derroca els poderosos del soli i exalça els humils; [...] els rics se'n tornen sense res.» (Llegiu Lluc 1,46-56)

Maria, mare de Jesús, sabia unir l'amor i la tendresa amb l'esperança ardent d'un canvi radical.

Jesús diu: «El qui us vindrà a socórrer, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre.» (Llegiu Joan 14,15-31)

Jesús no ens deixa sols. Abans de la seva mort, va prometre als seus deixebles que la seva presència, per l'Esperit Sant, els acompanyaria sempre. L'Esperit viu en nosaltres, ens consola, ens sosté i ens inspira per viure seguint a Crist Jesús dia rere dia.

«El cel se n'alegra, la terra ho celebra, bramula el mar amb tot el que s'hi mou, jubilen els camps amb tot el que hi ha, criden de goig els arbres del bosc, en veure que ve el Senyor, que ve a portar justícia a la terra.» (Llegiu el salm 96)

Molts salms conviden a lloar Déu. Els ésser humans no són els únics a cantar-li, la creació sencera hi participa. No volem només protegir-la perquè ens és necessària per viure, sinó perquè en formem part i perquè el projecte de Déu s'estén a tot allò que viu.

La peregrinació de confiança el 2021

La peregrinació de confiança arreu de la terra continua. L'actual context incert ens estimula a trobar noves fórmules, com per exemple les iniciatives en línia: el confinament ens ha ensenyat com n'és d'important estar en comunitat els uns amb els altres gràcies als mitjans de comunicació.

En el context de la pandèmia, no està gens clar que totes les trobades puguin tenir lloc tal com està previst, però esperem organitzar, durant el 2021, les etapes següents de la peregrinació de confiança:

- Trobades setmanals a Taizé, durant tot l'any, quan la situació sanitària ho permeti.
- Trobades continentals en línia, des de Taizé i des de diferents llocs arreu del món on viuen els germans.
- Cap de setmana d'amistat entre joves musulmans i cristians, del 14 al 18 de juliol de 2021.
- Setmana de reflexió per a joves de 18 a 35 anys, del 22 al 29 d'agost de 2021.
- Trobada europea a Torí, del 28 de desembre de 2021 a l'1 de gener de 2022.

I finalment, el 2022, esperem dur a terme l'etapa de la peregrinació de confiança a Terra Santa que estava prevista pel 2021. Les dates s'anunciaran properament.